

Predmet C-150/21

Zahtjev za prethodnu odluku

Datum podnošenja:

5. ožujka 2021.

Sud koji je uputio zahtjev:

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi (Poljska)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

23. veljače 2021.

Stranka u postupku u kojem je izrečena kazna čije je izvršenje predmet glavnog postupka:

D.B.

Broj spisa: [omissis]

RJEŠENJE

23. veljače 2021.

Sąd Rejonowy dla Łodzi- Śródmieścia w Łodzi, Sekcja Wykonania Orzeczeń V Wydziału Karnego (Općinski sud za Łódź-Śródmieście u Łódzu, Odsjek za izvršenje odluka V. kaznenog odjela, Poljska)

[omissis] [sastav suda]

nakon što je na raspravi održanoj 23. veljače 2021. razmotrio

predmet **D.B.-a**

povodom zahtjeva Centraal Justitieel Incassobureau (Središnji ured za sudsku naplatu, Nizozemska)

o izvršenju odluke o izricanju novčane kazne

na temelju članka 267. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (pročišćena verzija iz 2012. – SL 2012., C 326) i članka 15. stavka 2. Kodeksa karnog wykonawczego (Zakonik o izvršavanju kazni)

odlučio je:

I. uputiti Sudu Europske unije prethodna pitanja u pogledu tumačenja prava Unije:

1. Ispunjava li odluka o izricanju novčane kazne koju je donijelo nizozemsko središnje upravno tijelo određeno na temelju članka 2. Okvirne odluke 2005/214/PUP od 24. veljače 2005. o primjeni načela uzajamnog priznavanja na novčane kazne, protiv koje se može podnijeti pravni lijek državnom odvjetništvu koje je organizacijski podređeno Ministarstvu pravosuđa, kriterije „odluke protiv koje se može podnijeti pravni lijek sudu koji je nadležan posebno u kaznenim stvarima” u smislu članka 1. točke (a) podtočke ii. Okvirne odluke; **[orig. str. 2.]**
2. Može li se kriterij da se protiv odluke kojom se izriče novčana kazna može podnijeti pravni lijek „sudu koji je nadležan posebno u kaznenim stvarima” smatrati ispunjenim ako je podnošenje pravnog lijeka općinskom sudu moguće tek u sljedećoj fazi postupka, odnosno nakon što ga je odbio državni odvjetnik, a osim toga u određenim slučajevima podrazumijeva plaćanje naknade jednake izrečenoj kazni?

II. [omissis] [prekid postupka]

Obrazloženje:

1. Pravo Unije

- 1.1. U uvodnoj izjavi 5. Okvirne odluke Vijeća 2005/214/PUP od 24. veljače 2005. o primjeni načela uzajamnog priznavanja na novčane kazne (u daljnjem tekstu: Okvirna odluka) navodi se da Okvirna odluka poštuje temeljna prava i načela priznata člankom 6. Ugovora o Europskoj uniji i koja su izražena u Povelji o temeljnim pravima Europske unije, a posebno u njezinu poglavlju VI.
- 1.2. Člankom 3. Okvirne odluke određuje se da ona ne utječe na obvezu poštovanja temeljnih prava i temeljnih pravnih načela utvrđenih člankom 6. UEU-a.
- 1.3. Člankom 20. stavkom 3. Okvirne odluke predviđa se da se može uskratiti priznavanje i izvršenje odluka kada potvrda koju je poslala država izdavateljica upućuje na to da su možda povrijeđena temeljna prava ili temeljna pravna načela iz članka 6. UEU-a.
- 1.4. U skladu s člankom 1. točkom (a) podtočkom ii. Okvirne odluke, „odluka” znači konačna odluka kojom se nalaže plaćanje novčane kazne fizičkoj ili pravnoj osobi ako je odluku donijelo tijelo države izdavateljice koje nije sud za kazneno djelo prema pravu države izdavateljice, pod uvjetom da je

dotična osoba imala mogućnost iznijeti predmet pred sud koji je nadležan posebno u kaznenim stvarima; [orig. str. 3.]

2. Poljsko pravo

2.1. U skladu s člankom 611.ff stavkom 1. Kodeksa postępowania karnego (Zakonik o kaznenom postupku, u daljnjem tekstu: Zakonik o kaznenom postupku), u slučaju zahtjeva države članice Europske unije (u daljnjem tekstu ovog poglavlja: država izdavateljica) za izvršenje pravomoćne odluke o novčanim kaznama, ta odluka podliježe izvršenju od strane općinskog suda na čijem području počinitelj ima imovinu ili ostvaruje dohodak ili na čijem području počinitelj ima stalno ili privremeno boravište.

3. Nizozemsko pravo

3.1. Središnji ured za sudsku naplatu središnje je upravno tijelo za naplatu kazni izrečenih za djela počinjena na području Kraljevine Nizozemske.

3.2. Protiv kazne Središnjeg ureda za sudsku naplatu može se u roku od šest tjedana podnijeti žalba državnom odvjetniku. Ako se državni odvjetnik ne složi s podnositeljevim stajalištem, kažnjena osoba može podnijeti žalbu općinskom sudu. Međutim, ako se predmet odnosi na kaznu u iznosu od 225 eura ili više, ispitivanje predmeta pred sudom uvjetuje se plaćanjem jamstvenog pologa u iznosu jednakom iznosu izrečene kazne.

4. Činjenično stanje

4.1. Odlukom od 17. siječnja 2020. D.B. je kažnjen novčanom kaznom u iznosu od 92 eura za djelo iz članka 2. nizozemskog Zakona o upravnopravnoj provedbi pravila u cestovnom prometu počinjeno 5. siječnja 2020. koje se sastoji od prekoračenja dopuštene brzine. Odluka je pravomoćna od 28. veljače 2020.

5. Postupak pred nacionalnim sudom

5.1. Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi (Općinski sud za Łódź-Śródmieście u Łódzu) zaprimio je 22. rujna 2020. zahtjev nizozemskih tijela za izvršenje novčane kazne izrečene D.B.-u. [orig. str. 4.]

5.2. Sud koji je uputio zahtjev obratio se 6. studenoga 2020. Središnjem uredu za sudsku naplatu s pitanjima o žalbenom postupku protiv odluke kojom se izriče kazna i statusu tijela koje razmatra žalbu. Sud koji je uputio zahtjev primio je odgovor 22. veljače 2021.

5.3. Kažnjena osoba nije prisustvovala nijednoj od rasprava koje su održane 6. studenoga 2020., 8. prosinca 2020. i 23. veljače 2021. Također nije uputio nijedan dopis.

6. Dopuštenost prethodnog pitanja i razlozi za upućivanje prethodnog pitanja

- 6.1.** Uzimajući u obzir okolnosti ovog predmeta, općinski je sud nacionalni sud protiv čijih se odluka može podnijeti pravni lijek u smislu članka 267. druge rečenice Ugovora o funkcioniranju Europske unije. Protiv rješenja općinskog suda o izvršenju odluke može se podnijeti žalba okružnom sudu (članak 611.fh stavak 3. Zakonika o kaznenom postupku).
- 6.2.** Odgovor Suda Europske unije na prethodno pitanje koje je postavio sud koji je uputio zahtjev ključan je za pravilno tumačenje i primjenu nacionalnih odredbi kojima se prenosi Okvirna odluka 2005/214/PUP u predmetu koji je u tijeku pred tim sudom.
- 6.3.** S obzirom na odluke koje je Sud Europske unije donio 2019. i 2020. u pogledu statusa državnog odvjetnika kao „pravosudnog tijela” na temelju Okvirne odluke o europskom uhidbenom nalogu¹, sud koji je uputio zahtjev smatra da postoje ozbiljne dvojbe u pogledu pravne prirode odluka kojima se izriču novčane kazne koje izdaje nizozemsko središnje tijelo jer je riječ o upravnom tijelu, a pravni lijek protiv odluke kojom se izriče novčana kazna podnosi se državnom odvjetniku, a ne sudu.

7. Stajalište suda koji je uputio zahtjev o odgovoru na prethodno pitanje

- 7.1.** S obzirom na tekst članka 3. i članka 20. stavka 3. Okvirne odluke i status koji se člankom 6. UEU-a priznaje odredbama kojima se štite temeljna prava, njezin članak 1. točku (a) podtočku ii., [**orig. str. 5.**] osobito u pogledu pojma „sud”, treba tumačiti uzimajući u obzir članak 6. EKLJP-a i tumačenje pravila iz te odredbe koje proizlazi iz sudske prakse Europskog suda za ljudska prava u Strasbourg.
- 7.2.** Prema sudskoj praksi Europskog suda za ljudska prava u Strasbourg, osnovni uvjet kojim se jamči poštenost postupka jest taj da predmet ispita nepristrani sud koji ne ovisi o izvršnoj vlasti². Osim toga, važan element za ostvarenje mogućnosti podnošenja pravnog lijeka protiv nepravedne odluke nepostojanje je pretjeranih fiskalnih ili pravnih prepreka koje otežavaju njegovo podnošenje.
- 7.3.** Predmetnom okvirnom odlukom omogućuje se prekogranično izvršavanje kazni koje ne izriču samo sudovi, nego i upravna tijela. Međutim, nacionalnim pravom države izdateljice u takvoj se situaciji mora

¹ Vidjeti među ostalim presude u spojenim predmetima C-508/18 i C-82/19 PPU i u predmetu C-489/19 PPU.

² Presuda Europskog suda za ljudska prava od 23. lipnja 1981., 7238/75, Le Compte, Van Leuven i De Meyer/Belgija, presuda Europskog suda za ljudska prava od 19. travnja 1988., 10328/83, Belilos/Švicarska

predvidjeti mogućnost da se protiv te odluke podnese pravni lijek sudu koji je nadležan posebno u kaznenim stvarima³.

- 7.4.** Sud Europske unije analizirao je pojam „suda koji je nadležan posebno u kaznenim stvarima” u okviru prethodnog postupka koji je pokrenuo češki sud u predmetu *Baláž*⁴. Kao prvo, Sud je u presudi koju je donio u tom predmetu odlučio da je riječ o autonomnom pojmu prava Unije koji zahtijeva autonomno i jedinstveno tumačenje u cijeloj Europskoj uniji⁵. Kao drugo, naveo je da prilikom utvrđivanja je li predmetno tijelo „sud” u smislu članka 1. točke (a) podtočke iii. Okvirne odluke treba uzeti u obzir sve elemente, kao što su njegova utemeljenost na zakonu, stalnost, svojstvo obvezne nadležnosti, kontradiktorna priroda postupka, primjena pravnih pravila, te njegova neovisnost⁶. To tijelo također mora biti nadležno za odlučivanje o predmetu, kako u pogledu pravnih tako i činjeničnih pitanja, ali i moći ispitivati dokaze te na toj osnovi utvrđivati odgovornost zainteresirane osobe i primjerenost kazne.
- 7.5.** U presudi u predmetu C-216/18 *LM* Sud je naveo da je zahtjev neovisnosti suda dio bitnog sadržaja temeljnog [**orig. str. 6.**] prava na pošteno suđenje, koje je, pak, od ključne važnosti kao jamstvo zaštite svih prava koja osobe ostvaruju iz prava Unije i očuvanja zajedničkih vrijednosti država članica navedenih u članku 2. UEU-a, među ostalim, vrijednosti vladavine prava⁷. Svaka država članica mora osigurati da tijela koja su u svojstvu „suda”, u smislu koji određuje pravo Unije, dio njezina sustava pravnih lijekova u područjima obuhvaćenima pravom Unije udovoljavaju zahtjevima djelotvorne sudske zaštite. Međutim, kako bi se zajamčila ta zaštita, ključno je očuvanje neovisnosti navedenih tijela⁸.
- 7.6.** U prethodno navedenoj presudi Sud Europske unije pojasnio je da neovisnost obuhvaća dva aspekta: vanjski i unutarnji. Prvi aspekt znači da predmetno tijelo posve samostalno izvršava svoje funkcije a da se pritom ni u kojem pogledu ne nalazi u hijerarhijskom ili podređenom odnosu i da ne prima naloge ili upute ikoje vrste te da je tako zaštićeno od vanjskih utjecaja ili pritisa koji mogu narušiti neovisnu prosudbu njegovih članova i utjecati na njihove odluke. Ta neophodna sloboda u odnosu na te vanjske elemente zahtijeva određena jamstva kojima se može zaštititi osoba pojedinaca koji su

³ Članak 1. točka (a) podtočka ii. Okvirne odluke 2005/214/PUP

⁴ Presuda Suda od 14. studenoga 2013., C-60/12, postupak protiv M. Baláž, ECLI EU:C:2013:733

⁵ Točka 26.

⁶ Točka 32.

⁷ Presuda Suda od 25. srpnja 2018., C-216/18 LM, ECLI:EU:C:2018:586, t. 48.

⁸ Točke 52. i 53.

zaduženi za suđenje, kao što je to neuklonjivost. Sud je naveo još neke elemente jamstva, a to su ostvarivanje primitaka u visini koja je odgovarajuća s obzirom na važnost funkcija koje se obavljaju i odgovarajuće uređenje sustava stegovne odgovornosti⁹.

7.7. Drugi aspekt, unutarnje prirode, odnosi se na nepristranost te ima za cilj osiguranje jednakog odmaka od stranaka u sporu i njihovih odnosnih interesa u pogledu predmeta spora. Taj aspekt zahtijeva poštovanje objektivnosti i nepostojanje bilo kakvog interesa u rješavanju spora osim stroge primjene pravnog pravila¹⁰.

7.8. U kontekstu prethodno navedenih smjernica Suda u pogledu pojma neovisnosti pravosudnog tijela, valja ispitati ispunjava li nizozemsko državno odvjetništvo koje razmatra žalbe protiv novčanih kazni koje je izreklo upravno tijelo poput Središnjeg ureda za sudsku naplatu [orig. str. 7.] zahtjev neovisnosti kako bi ga se moglo smatrati „sudom koji je nadležan posebno u kaznenim stvarima”.

7.9. U nekoliko predmeta o kojima je Sud odlučivao 2019. države su članice postavile pitanje statusa državnog odvjetništva kao tijela koje izdaje europski uhidbeni nalog (u daljnjem tekstu: EUN). U presudi donesenoj u spojenim predmetima C-508/18 i C-82 OG i PI Sud je isključio mogućnost da se državno odvjetništvo može smatrati neovisnim pravosudnim tijelom ako je ono izravno ili neizravno izloženo riziku podređenosti nalogima ili pojedinačnim uputama izvršne vlasti, poput ministarstva pravosuđa¹¹. U tom pogledu valja istaknuti da je Sud zauzeo to stajalište unatoč činjenici da se protiv odluke državnog odvjetnika o izdavanju europskog uhidbenog naloga može podnijeti pravni lijek sudu i unatoč izjavama predstavnika njemačke strane da ministarstvo pravosuđa rijetko daje upute u pojedinačnim predmetima te da se one u pravilu podnose u pisanom obliku i da se moraju priopćiti predsjedniku Parlamenta savezne zemlje¹².

7.10. Nadalje, u predmetu C-489/19 NJ PPU¹³ analizirao se status austrijskog državnog odvjetništva u okviru postupka EUN-a. U Republici Austriji državna odvjetništva također podliježu uputama saveznog ministra pravosuđa. Međutim, važan element u postupku izdavanja EUN-a u toj državi jest taj da državni odvjetnik tu odluku ne donosi samostalno. Nju mora potvrditi sud koji ima pristup uputama danima u predmetu te može

⁹ Točke 63. do 64.

¹⁰ Točka 65.

¹¹ Presuda Suda od 27. svibnja 2018. u spojenim predmetima OG i PI, C-508/18 i C-82/19 PPU, ECLI:EU:C:2019:456

¹² Točke 79. do 90.

¹³ Presuda Suda od 9. listopada 2019. u predmetu NJ, C-489/19 PPU, ECLI:EU:C:2019:849

provesti vlastitu istražnu radnju ili je naložiti, a konačnu odluku donosi autonomno. Osim toga, protiv odluke o izdavanju europskog uhidbenog naloga dodatno je dopušten pravni lijek. Ta posebna, odlučujuća uloga suda u postupku izdavanja EUN-a u konačnici je navela Sud da državnog odvjetnika prihvati kao tijelo koje izdaje EUN, iako je u sadržaju presude jednoznačno utvrđeno da austrijsko državno odvjetništvo ne ispunjava zahtjev neovisnosti¹⁴. [orig. str. 8.]

- 7.11.** U skladu s člankom 116. stavcima 1. i 2. Ustava Kraljevine Nizozemske, sudovi koji provode zakone, njihova organizacija, sastav i ovlasti utvrđuju se zakonodavnim aktom.
- 7.12.** Iz članka 117. Ustava Kraljevine Nizozemske proizlazi da se osobe koje provode zakone, kao i državni odvjetnik pri Vrhovnom sudu, doživotno imenuju kraljevskom uredbom¹⁵. Državne odvjetnike u javnim jedinicama državnog odvjetništva imenuje kraljica i može ih se smijeniti. U praksi, odluku o imenovanju određene osobe na dužnost državnog odvjetnika donosi ministar pravosuđa¹⁶.
- 7.13.** U skladu s odredbama Zakona o organizaciji pravosuđa od 18. travnja 1927. (*Judiciary Organization Act*)¹⁷, u Kraljevini Nizozemskoj djeluju općinski sudovi, žalbeni sudovi i Vrhovni sud¹⁸. Zakon kao sudove definira upravo te subjekte¹⁹. Državni se odvjetnici pak ubrajaju u skupinu subjekata koji sudjeluju u sudovanju²⁰.
- 7.14.** Nizozemsko državno odvjetništvo podređeno je Ministarstvu pravosuđa²¹. Ministar pravosuđa je političar i za svoje postupke odgovara parlamentu. Osim što oblikuje opću kaznenu politiku ministarstva donošenjem općih smjernica, on u odnosu na državne odvjetnike koji su mu podređeni ima mnoge izvršne ovlasti kao što su odlučujući glas u postupku imenovanja na dužnost, mogućnost delegiranja državnih odvjetnika na radna mjesta u drugim jedinicama državnog odvjetništva. Osim toga, ovlašten je davati

¹⁴ Točka 40.

¹⁵ Tekst Ustava: <https://www.rechtspraak.nl/SiteCollectionDocuments/Constitution-NL.pdf>

¹⁶ Marguery T.P., Unity and diversity of the prosecution services in Europe. A study of the Czech, Dutch, French and Polish Systems, 2008., str. 112. do 113. na: https://www.rug.nl/research/portal/files/2712234/14_thesis.pdf

¹⁷ <https://www.rechtspraak.nl/SiteCollectionDocuments/Wet-op-de-Rechterlijke-Organisatie-EN.pdf>

¹⁸ Odjeljak 2. Zakona o organizaciji pravosuđa od 18. travnja 1927.

¹⁹ Odjeljak 1.a) Zakona o organizaciji [...]

²⁰ Odjeljak 1.b) Zakona o organizaciji [...]

²¹ Marguery T.P., Unity and diversity [...] str. 100.

upute državnim odvjetnicima u pojedinačnim predmetima. Neizvršavanje uputa može biti osnova za pokretanje stegovnog postupka protiv podređenog državnog odvjetnika²². Upute se u načelu sastavljaju u pisanom obliku, ali u iznimnim situacijama mogu se dati u usmenom obliku. Također, pravilo je da se sadržaj uputa uključuje u spis predmeta, međutim, ta obveza ne postoji kada se to „*protivi interesima države*”, što je nejasan pojam. Valja dodati i da **[orig. str. 9.]** nizozemski državni odvjetnici u općim jedinicama državnog odvjetništva nemaju imunitet, svoju dužnost ne obnašaju doživotno i može ih se smijeniti.

- 7.15.** Isto tako, valja istaknuti da se Venecijanska komisija snažno protivi ovlasti ministra pravosuđa da daje upute u pojedinačnim predmetima. To je tijelo kritiziralo sličnu ovlast koju u Republici Poljskoj ima ministar pravosuđa – glavni državni odvjetnik²³. Venecijanska komisija navodi kao neprikladno rješenje ono u okviru kojeg zakonodavna ili izvršna vlast utječu na to hoće li se u određenom predmetu pokrenuti kazneni postupak, jer bi to trebala biti isključivo odluka državnog odvjetnika²⁴.
- 7.16.** S obzirom na prethodno navedeno, uzimajući u obzir obilježja državnog odvjetništva u Kraljevini Nizozemskoj, njegov položaj u strukturi pravosuđa u širem smislu, kao i sadržaj odluke u predmetu Baláž, postavlja se pitanje može li se nizozemsko državno odvjetništvo smatrati „*sudom koji je nadležan posebno u kaznenim stvarima*”. Sud koji je uputio zahtjev smatra da ne može. Rješenje prihvaćeno u članku 1. točki (a) podtočkama ii. i iii. Okvirne odluke 2005/214/PUP predstavlja jamstvo kojim se trebaju ispraviti eventualni nedostaci u području zaštite temeljnih prava koji proizlaze iz činjenice da ovlasti za izricanje novčanih kazni imaju i upravna tijela.
- 7.17.** Podnošenje pravnog lijeka potpuno neovisnom pravosudnom tijelu koje je nadležno za meritornu ocjenu dokaza i koje tijekom postupka primjenjuje načelo *in dubio pro reo*, odnosno načelo individualizacije kazne, predstavlja mehanizam za ostvarivanje osnovnih funkcija kaznenog postupka, a kažnjenoj osobi omogućuje da ostvari svoje pravo na obranu.
- 7.18.** U tom pogledu valja istaknuti da je mogućnost podnošenja pravnog lijeka pred sudom osobito važna u situacijama u kojima je prva faza „odlučivanja” o krivnji i kazni potpuno automatizirana i ograničena na provjeru podataka vlasnika vozila, ispisa odluke koju generira računalni sustav te njezina slanja

²² Marguery T.P., Unity and diversity [...] str. 122.

²³ European Commission For Democracy Through Law (Venice Commission), Opinion 892/2017 on the act on the public prosecutor’s office as amended, t. 113. Tekst na sljedećoj poveznici: [https://www.venice.coe.int/webforms/documents/default.aspx?pdffile=CDL-AD\(2017\)028-e](https://www.venice.coe.int/webforms/documents/default.aspx?pdffile=CDL-AD(2017)028-e)

²⁴ European Commission For Democracy Through Law (Venice Commission), Report Nr 494/2008 on European standards as regards the independence of the judicial system: part II - the Prosecution Service, t. 87.(8). Tekst na sljedećoj poveznici: <https://rm.coe.int/1680700a60>

adresatu. Naime, u slučaju nizozemskog središnjeg tijela, donošenje odluke kojom se izriče novčana **[orig. str. 10.]** kazna ne odvija se prema načelima koja se primjenjuju na uobičajeni kazneni postupak. S obzirom na prethodno navedeno, sav teret ostvarivanja temeljnih postupovnih jamstava na žalbenom je tijelu, odnosno na državnom odvjetništvu koje, prema mišljenju suda koji je uputio zahtjev, nije neovisno tijelo u Kraljevini Nizozemskoj. Posljedica takve ocjene bila bi mogućnost da se odbije priznavanje i izvršavanje odluke koju je donio Središnji ured za sudsku naplatu jer ju je donijelo tijelo koje ne ispunjava kriterije iz članka 1. točke (a) podtočke ii. Okvirne odluke 2005/214/PUP.

7.19. Istodobno valja ocijeniti pravno rješenje koje funkcionira u okviru nizozemskog žalbenog postupka, a prema kojem se, ako državni odvjetnik ne prihvati žalbu protiv odluke koju je donio Središnji ured za sudsku naplatu, žalba tada može podnijeti općinskom sudu. Sud koji je uputio zahtjev smatra da taj žalbeni mehanizam ne ispunjava zahtjev iz članka 1. točke (a) podtočke ii. Okvirne odluke kojim se nalaže da se pravni lijek podnese sudu koji je nadležan posebno u kaznenim stvarima. Naime, čini se da se Okvirnom odlukom pretpostavlja mogućnost izravnog podnošenja pravnog lijeka sudu, pri čemu nije potrebno iscrpiti bilo koji drugi, dodatni postupak. U presudi u predmetu *Baláž* navedeno je da žalbeni postupak ne smije biti otežan prekomjernim pravnim ili fiskalnim preprekama²⁵. Uzimajući u obzir posebnu, prekograničnu prirodu postupka za izvršenje novčane kazne, kao i brojne probleme povezane s izvršavanjem kazni koje izriče nizozemsko tijelo, a na koje su upozorili poljski sudovi u prethodnim postupcima koje su pokrenuli, iznimno je važno da se pravni lijek protiv odluka kojima se izriču te kazne podnosi izravno i to tijelu koje ispunjava kriterij neovisnosti.

7.20. Osim toga, kada se pravni lijek protiv odluke kojom se izriče novčana kazna podnosi općinskom sudu, nije samo riječ o potrebi da se prođe faza u kojoj državno odvjetništvo razmatra predmet, čime se odgađa ispitivanje žalbe i što predstavlja dodatnu institucionalnu prepreku, nego je u određenim slučajevima opterećeno i fiskalnom preprekom. Naime, ako novčana kazna iznosi 225 eura ili više, sudsko razmatranje žalbe uvjetuje se time da podnositelj plati jamstvo u iznosu jednakom iznosu te kazne. Sud koji je uputio zahtjev smatra da takvo **[orig. str. 11.]** uređenje žalbenog postupka u prekograničnim slučajevima može predstavljati prepreku koja stranog državljanina odvraća od podnošenja pravnog lijeka.

7.21. Prethodno navedene dvojbe opravdavaju pokretanje postupka pred Sudom Europske unije.

²⁵ Točka 46. presude u predmetu C-60/12 *Baláž*

7.22. Iz tih je razloga nacionalni sud, u skladu s člankom 267. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, odlučio kako je navedeno u točki 1. izreke ovog rješenja.

7.23. [*omissis*] [prekid postupka]

Sutkinja Općinskog suda Monika Stefaniak-Dąbrowska

RADNI DOKUMENT